

Mirsad Hadžikadić:

Drama oko lokalnih izbora. Kao što sam rekao prošli put, oni su zakazali 4. oktobar kao datum održavanja izbora, međutim novac za to nije izdvojen. Sada vladajuće stranke u suštini kažu da u skorije vrijeme neće doći do formulisanja budžeta koji bi uključio tu stavku, zato što nema vladajuće većine na nivou države, odnosno ona nije još uspostavljena, a oni su ti koji treba da formulišu budžet, za što bi zahtjev trebala predati tri člana predsjedništva Vijeću ministara. Bilo kako bilo, oni sve odgađaju tako što kažu da se izbori najave, ali da novca nema za printanje glasačkih listića, plaćanje posmatrača, i sve ostalo. Sad je došlo do nove svađe, što je poteklo iz Republike Srpske, gdje je gospodin Dodik rekao da mu se ne sviđaju članovi Centralne izborne komisije i da su oni ilegalno izglasani, te da se oni protive tome, odnosno da problem nije u novcu, nego u članovima Komisije, što je još jedan razlog da se ne održe izbori. I sad je došlo do lavine razloga zašto volja naroda ne treba da se čuje. Postalo je očito da izbori moraju biti odgođeni barem mjesec dana, jer postoji dinamika održavanja izbora, odnosno stvari koje moraju da se urade. Mora se objaviti javni poziv kako bi aplicirali ponuđači potrebnih usluga, glasačkih listića i svega ostalog. Dakle oktobar, novembar, možda čak i decembar, pa očekujem da će čak da se dođe do iduće godine, odnosno do januara. Ako se dođe do iduće godine, onda će se javiti novi glasovi koji će reći da su opšti izbori udaljeni samo godinu i po dana pa zašto se ne bi spojili odnosno kombinovali, tako da se uzaludno ne troši novac. Onda će drugi reći da lokalne teme neće biti aktuelne i da se o njima neće diskutovati ako se te dvije vrste izbora kombinuju, a to nas u suštini dovodi do sindroma Mostara, u kome izbori nisu održani 12 godina, jer se stranke ne mogu dogovoriti o procesima i pravilima o sudjelovanju. Zato mi to nazivamo mogućnost *mostarizacije* Bosne i Hercegovine, tako da cijela država izgleda tako. A to je naravno sasvim u redu za stranke koje su na vlasti, jer one ostaju na vlasti i imaju pristup novcu, itd. Ako se izbori održe sada, oni su ranjivi, jer je njihovo djelovanje bilo jako slabo za vrijeme pandemije. Dakle, to je jedan element. Hoće li izbori biti održani u oktobru ili ne? Drugi element je to što smo mi odlučili da nekako postanemo relevantniji i dospijemo u vijesti, te da budemo silovitiji. Tako smo prošle subote održali mirnu protestnu šetnju u Mostaru. Bilo je lijepo. Nismo znali šta da očekujemo odnosno koliko ljudi će se pojaviti. Pojavilo se oko 130 do 150 ljudi. Imali smo lijepo pripremljene banere, sa lijepim porukama, koje su nosile po dvije osobe sa svake strane tako da

se održala fizička udaljenost. Svi su nosili maske i rukavice. Bili smo adekvatno pripremljeni, i uz policijsku pratnju. Šetali smo ulicama na obje strane tog podijeljenog grada, odnosno naša ruta je išla kroz oba dijela grada Mostara, što je bilo zaista odlično. Izgledalo je kao da je bilo i više ljudi nego je zapravo bilo. Nakon šetnje gradom, završili smo na jednom otvorenom prostoru ispred pozorišta, okupili se u krug, a onda je neko iz lokalnog odbora stao u sredinu kruga i održao adekvatan kratki govor. Odatle smo otišli do Starog mosta, noseći sa sobom ogromnu zastavu Platforme za progres. U jednom trenutku smo objesili zastavu na mostu, fotografisali se i snimali. Imamo video kako ide ispod mosta, a zatim smo ju podigli i stavili duž samog mosta, i širina je odgovarala. Naša zastava je jednake širine kao i most. Napravili smo i zračnu fotografiju gdje je most na sredini slike, a na sredini mosta je ogromna zastava Platforme za progres. Most povezuje istočnu i zapadnu stranu ovog podijeljenog grada. Prelijepa slika. Noć smo proveli u Mostaru kod prijatelja a onda se u nedjelju vratili u Sarajevo na razgovor uživo s osobom koja posjeduje dosta znanja o zdravstvenom sistemu, doktorom Bakirom Nakašom. Razgovarali smo o zdravstvenom sistemu Bosne i Hercegovine i koliko je on bio uspješan za vrijeme pandemije, zatim o svim nepravilnostima kod nabavke medicinske opreme. Bio je to fascinantant razgovor. Na osnovu tog iskustva, odlučili smo da nastavimo sa pritiskom i najavili smo mirnu protestnu šetnju u Sarajevu u subotu, 30. maja. Željeli smo to uraditi ovu subotu, ali nismo mogli jer je u subotu zadnji dan ramazana, a nismo to mogli uraditi ni u nedjelju zbog bajramskih praznika. Mislili smo da bi to mogli uraditi zadnji dan ramazana, ali onda nam je neko rekao da u petak ljudi obično idu kući, kako bi onda bajramski praznik proveli sa porodicom. To je trodnevni praznik kojim se zaključuje mjesec posta, ramazan. Zato smo predložili narednu subotu, tako da ćemo imati dovoljno vremena da se dobro pripremimo i sve organizujemo, pa to sada i radimo. Danas je sjednica upravnog odbora Platforme za progres na kojoj ćemo diskutovati o logistici tog događaja, između ostalog. Kad je riječ o protestima u Mostaru i Sarajevu, imali smo kreiran prijedlog rješenja za grad Mostar – načela koja se mogu iskoristiti kako bi se organizovali izbori u Mostaru. Zatim smo to preveli na engleski jezik, pripremili Power Point prezentaciju i poslali svim ambasadama. Tu smo ih u suštini zamolili, dok razmatraju kako da se nastavi u Bosni i Hercegovini, da nam dopuste da ih obavijestimo da je još jedno rješenje na stolu. Oni su počeli reagovati na to. Prije tri dana sam ručao sa ambasadoricom

Švicarske. Razgovarali smo o Mostaru. Jedan od mojih kolega je dobio poziv od Turske ambasade da razgovaraju o Mostaru. On je bio u uredu a oni su nazvali ured, pa je naš izvršni direktor razgovarao sa njima. Danas sam imao Zoom sastanak sa ambasadoricom Švedske i njenim kolegama. Dakle, to je nešto o čemu se barem diskutuje. Sve je u znaku da želimo pomoći, biti konstruktivni, ponuditi rješenja, da cijenimo obrazovanje i razumijemo značaj obrazovanja, da tražimo stručnjake iz raznih oblasti koji će ponuditi rješenja. Pa, vidjet ćemo kako će sve to proći, ali mi radimo što možemo.

Na drugim frontovima, nastavljamo svoju borbu da dobijemo veći broj ljudi koji će biti na našim listama kandidata za lokalne izbore. Sad smo vjerovatno blizu 200 kandidata koje ćemo imati za 30 do 35 opština širom Bosne i Hercegovine gdje će lokalni izbori biti održani. Bit ćemo u otprilike 35, kao što sam spomenuo i prošli put. Ima četiri puta više mjesta, ali još uvijek ćemo pokrivati veći broj nego mnoge druge političke stranke. Znači, vidjet ćemo. Ta borba se nastavlja, i svakim danom imamo sve više ljudi. Riječ je o dopiranju do tih ljudi. Ponekad ljudi čekaju telefonski poziv, ili razgovor s nekim koji će ih ponukati na to. Takođe smo mislili da ćemo ovih dana aktivno raditi na prikupljanju potpisa i pronalasku novca za registraciju za izbore, ali pošto Centralna izborna komisija nije dobila sredstva za to, oni ne žele da započnu proces, jer znaju da ne mogu ispoštovati svoj dio posla, ne mogu isprintati glasačke listiće ni ništa drugo, pa to takođe znači da ne mogu isprintati obrasce koji se koriste za prikupljanje potpisa. Znači, u suštini je sve stalo, pa mi sjedimo i čekamo vijest od njih da možemo započeti proces. Jer, jednom kad krene otkucavanje, raspored aktivnosti je precizno definisan, i imamo osam dana da prikupimo potpise, koje moramo prikupiti u svakoj opštini gdje se natječemo. Znači, ima puno posla. S jedne strane je dobro da odgađaju početak procesa jer možemo više uraditi kao nova stranka. Istovremeno mrzimo što je došlo do odgađanja, jer to otvara mogućnost kašnjenja, odgađanja ili potpunog otkazivanja izbora. To je to. Pokušavamo da ubrizgamo novu energiju u naše djelovanje u Banja Luci, na sjevero-zapadu. Došlo je do nekih promjena u ljudskim resursima, u dobrom smislu. Jedna stvar koju smo primijetili je da ljudi vole stvarne akcije. Na primjer, kad smo odlučili da idemo u Mostar, bilo je uzbudljivo i ljudi su dugo razgovarali o tome. Evo jedan primjer koliko ljudi vole te stvari. Kad imam prenos uživo na Facebooku, to traje oko sat do sat i po vremena. Kad imamo poštovanog, kontroverznog i

omiljenog gosta onda imamo oko 350 do 450 pratilaca direktnog prenosa. Ali za sedmicu dana, 35.000 do 50.000 ljudi pogledaju snimak, jer dođu kasno pa gledaju naknadno. Međutim, kad smo bili u Mostaru, ljudi su došli iz cijele Bosne, i neko je napravio prenos uživo na Facebooku prvih petnaestak ili dvadesetak minuta. Taj video je sada pogledalo blizu 100.000 ljudi, što je zaista interesantno o društvenim medijima. Te stvari ne moraju biti ugrađene. Jer mi imamo zaista sjajan, ugrađen snimak iz Mostara koji neće imati 100.000 pregleda. On je prelijep, i mnogi ljudi će ga vidjeti, ali neće imati 100.000 pregleda. Ali ovaj sirovi snimak uživo, gdje se vide emocije ljudi – ljudi to vole i skoro da imaju osjećaj da učestvuju s nama, da su tu sa nama upravo tada, ne bukvalno ali gledaju nas i mogu razgovarati s nama, poslati komentar. 100.000 ljudi. Zapanjujuće. Dakle, to nam je zaista dalo važnu lekciju o društvenim medijima. Ja često pokušavam da ulaštım svoje snimke. Na primjer, svaki drugi ili treći dan napravim par minuta nečega, neke poruke, i pokušavam da to dobro uradim koristeći prave pakete i pravu sliku. Ali možda bi moglo biti bolje da jednostavno klikneš, odeš na Facebook, i pričaš o nečemu. Bilo kako bilo, dobro je.